

Arrest

**nr. 40 709 van 24 maart 2010
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 22 maart 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen, met name de tenuitvoerlegging van de beslissing van 18 februari 2010 de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 18 februari 2010, te dien einde te schorsen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 maart om 17 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 december 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 11 december 2009.

Blijkens haar verklaringen op 7 januari 2010 bij de Dienst Vreemdelingenzaken is zij vanuit Grozny, Tsjetsjenië, vertrokken naar Moskou waar zij op 3 september 2009 is aangekomen. Zij reisde met de trein naar Brest en vervolgens naar Polen waar zij op 4 september 2009 de status van vluchteling aanvraag.

Op 15 januari 2010 werd door de Belgische autoriteiten een terugnameverzoek op basis van artikel 16.1.c van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 aan de Poolse autoriteiten verstuurd. De Poolse autoriteiten lieten de Belgische autoriteiten op 20 januari 2010 weten dat het verzoek tot terugname voor verzoekster ingewilligd wordt op basis van artikel 16.1.a van voornoemde verordening waardoor Polen verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van verzoeksters asielaanvraag.

Op 18 februari 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten ("Bijlage 26 quater") en de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Deze beslissing luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene verklaarde dat zij op 02/12/2009 is toegekomen in België. Op 11/12/2009 vroeg betrokkene het statuut van vluchteling aan bij de bevoegde Belgische autoriteiten. Betrokkene verklaarde het Russische staatsburgerschap te bezitten en geboren te zijn in Zhamenskoye op 23/03/1989.

Uit het Eurodacverslag van 11/12/2009 blijkt dat betrokkene in Polen asiel heeft aangevraagd op 4/09/2009. De Poolse overheid heeft op datum van 20/01/2010 ingestemd met de vraag tot terugname van bovengenoemde persoon.

Betrokkene verklaarde tijdens haar gehoor op de DVZ van 07/01/2010 dat zij op 01/09/2009 vanuit Grozny vertrokken zou zijn naar Moskou waar zij op 03/09/2009 zou zijn aangekomen. Dezelfde dag zou ze de trein van Moskou naar Brest genomen hebben en vervolgens naar Polen waar ze op 04/09/2009 het statuut van vluchteling aanvraag bij de Poolse autoriteiten. Betrokkene verklaarde dat ze tot 02/12/2009 in Polen verbleven zou hebben bij een ver familielid. Op 02/12/2009 zou ze dan vervolgens met de auto vanuit Polen naar België gereisd zijn waar ze nog dezelfde dag zou zijn aangekomen. Op 11/12/2009 vroeg ze vervolgens het statuut van vluchteling aan bij de bevoegde Belgische autoriteiten. Betrokkene verklaarde dat ze niet weet via welke landen of steden ze in België terecht kwam. Betrokkene verklaarde eveneens dat ze geen beslissing kreeg voor haar asielaanvraag in Polen.

Rekening houdende met de resultaten in het Eurodac-verslag en betrokkenes verklaringen dat ze asiel aanvraag in Polen werd op 15/01/2010 een terugnameverzoek op basis van art. 16.1.c van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003 aan de Poolse autoriteiten verstuurd voor betrokkene. De Poolse autoriteiten lieten de Belgische autoriteiten op 20/01/2010 weten dat het verzoek tot terugname voor betrokkene wordt ingewilligd op basis van art 16.1.e. van de Verordening van de Raad (EG) nr. 343/2003 van 18 februari 2003 waardoor Polen aldus verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van betrokkenes asielaanvraag."

Deze beslissing werd aan verzoekster op 18 februari 2010 ter kennis gebracht.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 39/85 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalt dat indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel en wordt de tenuitvoerlegging ervan imminent, dan kan de vreemdeling die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend en voor zover de Raad zich

nog niet over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84 verzoeken dat de Raad zijn schorsingsverzoek zo snel mogelijk behandelt.

Artikel 44 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bepaalt dat zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen kan worden ingeleid.

Op 22 maart 2010 dient verzoekster een verzoekschrift in *“streckende tot vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”*. Zij laat in dit verzoekschrift gelden dat *“een verzoekschrift strekkende tot schorsing en nietigverklaring van een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, werd ingediend per aangetekend schrijven op 22/2/2010, waarvan kopie in bijlage”* en *“Verzoekende partij heeft reeds een vordering tot schorsing ingediend en de Raad heeft zich nog niet over de vordering tot schorsing uitgesproken”*.

In strijd met de stelling van verzoekster dat de Raad heeft zich nog niet over de vordering tot schorsing uitgesproken, stelt de Raad vast dat bij zijn arrest met nummer 39 000 van 22 februari 2010 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, ingediend bij verzoekschrift van 21 februari 2010 tegen de beslissing van 18 februari 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (“Bijlage 26 quater”) en de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats, verworpen werd, aangezien verzoekster niet aantoonde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken.

Verzoekende partij heeft het trouwens in haar voormeld verzoekschrift van 22 maart 2010 (zie p. 3) over *“...vraagt verzoeker de beslissing dd. 18 februari 2010 te schorsen bij uiterst dringende noodzakelijkheid...”*

Geen wettelijke bepaling voorziet dat tegen een beslissing zoals voormeld “Bijlage 26 quater” van 18 februari 2010, twee achtereenvolgende beroepen bij uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen worden ingediend.

Gezien de Raad zich op 22 februari 2010 over de vordering tot schorsing heeft uitgesproken, is de vraag tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend en tien door:

Dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
Mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. BONTE